

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

V. Solvuntur varia Quæsitæ circa Sacramentum Ordinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

tibus speciales Dimissorias suorum Superiorum, conferre primam Tonfuram, & Ordines minores, docet cit. Tamburinus, quæst. 7. cum pluribus aliis Doctoribus.

56. CONCL. II. Episcopus alienum subditum sine Litteris Dimissorijs licitè non ordinat; alioquin scienter talem ordinare præsumens, suspenditur à collatione Ordinum per annum, & sic ordinatus ab executione Ordinum susceptorum. Ita Concilium Trid. Sess. 23. cap. 8. de Reform. ubi ait: *Unusquisque à proprio Episcopo ordinetur &c. Si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum, & ordinatus à susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus.*

Episcopus sine Dimissorijs licitè non ordinat alienum subditum.

57. Porro quatuor modis censetur quis subditus Episcopi, quantum sufficit ad Ordines recipiendos. I. Ratione originis: unde potest quisque ordinari in loco, ubi natus est, licet postmodum alibi domicilium, aut Beneficium possederit, dummodò parentes tempore Nativitatis suæ ibidem domicilium habuerint. II. Ratione domicilij. Sic recipiuntur Ordines ab Episcopo, in cujus Diocesi ordinandus habitationem perpetuam constituit. Dicitur notanter, *perpetuam*: nam non sufficit habitatio tantum temporalis in tali loco, v. g. Studiorum causâ, aut huiusmodi. III. Ratione Beneficij. Et hinc ordinari quis potest ab Episcopo, in cujus Diocesi Beneficium possidet, ut dicitur *c. Cum nullus. de Temporib. Ordination. in 6.* IV. Ratione triennalis familiaritatis, seu commensalitatatis cum Episcopo. Proinde poterit Episcopus ordinare sibi aliàs non subditum, qui per triennium in ipsius familia, sive servitio, sumptibus ipsius, & ita quasi commensalis fuit, dummodò statim re ipsâ Beneficium illi conferat; prout habetur in Concilio Trid. Sess. 23. cap. 9. de Reform.

Subditus Episcopi, quibus modis quis efficiatur?

QUÆSTIO V.

Solvuntur varia Quæstia circa Sacramentum Ordinis.

58. **Q**Uæritur I. Quo tempore sint conferendi Ordines? Resp. I. Circa hoc Concilium Trid. loc. cit. c. 6. sic statuit: *Ordinationes Sacrorum Ordinum statutis à Jure temporibus publicè celebrentur.* Hæc ibi.

Ordines, quo tempore sint conferendi?

59. Resp. II. Sacri Ordines in Sabbatis quatuor Temporum, & in Sabbato præcedente Dominicam Passionis, & Sabbato Sancto conferri debent. Intellige, nisi speciatim Summus Pontifex licentiam concesserit, ut Sacri Ordines quibusdam extra prædicta tempora conferri possint.

Præsertim Sacri?

60. Resp.

Quid de Ordibus minoribus?

60. Resp. III. Ordines minores possunt conferri non solum in supra dictis Sabbatis Ordinationum, sed etiam singulis Dominicis, festivisque diebus. Ita habetur *c. De eo autem, de Temp. Ordin. ac in Pontificali Romano.*

An Ordines minores possint eodem die recipi?

61. Quæritur II. An possint plures Ordines eodem die suscipi? Resp. I. Quamvis Concilium Trid. *loc. cit. cap. 11. velit, Ordines minores per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo expedire magis videatur, conferri debere: consuetudine tamen in pluribus locis receptum est, ut eodem die, ac eadem Ordinatione quatuor Ordines minores simul conferantur. Nam & hoc, præsertim in Dioecibus amplioribus, magis expedire visum est.*

Quid de majoribus?

62. Resp. II. Duo Sacri Ordines eodem die nulli sunt conferendi, ne quidem Regularibus. Ita Concilium Trid. *loc. cit. cap. 13. Quod rursus intelligendum, nisi id fiat de speciali licentia Summi Pontificis.*

Ordines minores, an recipi possint cum Subdiaconatu?

63. Resp. III. Stando Juri communi, non possunt quatuor Ordines minores simul cum Subdiaconatu recipi. Patet hoc *ex c. Litteras. & c. Dilectus, de Temp. Ordin. juncto Concil. Trident. Sess. 23. c. 11. de Reform. dicitur, stando Juri communi: siquidem consuetudinem illam, qua in quibusdam locis eodem die cuipiam quatuor Ordines minores unâ cum Subdiaconatu conferuntur, rectè admittunt Navarrus cap. 25. Manual. n. 71. Engel. tit. de Temp. Ordination. n. 19. & alij.*

Sine Titulo, an possit quis ordinari? Titulus, quid?

64. Quæritur III. An sine Titulo possit quis ordinari, & quod duplex sit Titulus? Resp. I. Per *Titulum* in proposito intelligitur Beneficium Ecclesiasticum, vel aliud medium sese honestè sustentandi. Cùm enim non deceat, ut Clerici, Divinis Officijs specialiter adscripti, cura Ordinis dedecore mendicent, aut sordidum aliquem quæstum exercent; ideò nemo ad Sacros Ordines admittendus est, nisi ejusmodi Titulum, seu medium sese honestè alendi, possit ostendere: prout cum *c. Neminem. & c. Sanctorum. dist. 70. ac alibi, tum in Concilio Trid. Sess. 21. cap. 2. de Reform. expressè habetur.*

Quid de Ordinibus minoribus?

65. Dicitur, *ad Sacros Ordines*: nam ad Ordines minores non requiri Titulum, tenet communis Doctorum, ac praxis Ecclesiæ. Ratio est: quia Clerici in Minoribus constituti, si se Clericaliter sustentare nequeant, liberè possunt nubere, aliâque negotia sæcularia exercere. Et hinc Concilium Trident. *loc. cit. notanter prohibet solum, ne quis sine Titulo ad Sacros Ordines promoveretur.*

INT.

66. Resp.

66. Resp. II. Cum Bonacina *disp. 8. de Sacram. Ordinis, quest. un. punct. 5. num. 31.* & alijs, eiusmodi Titulum esse triplicem. Primus, est Beneficij Ecclesiastici, dum tale quis pacificè possidet. Secundus Titulus, est Patrimonij, vel Pensionis: ut tamen ad hunc Titulum Patrimonij, vel Pensionis, quis ordinari possit, requiritur insuper, quòd Episcopus judicet, talem pro utilitate vel commoditate Ecclesiarum suarum esse assumendum, illudque Patrimonium, vel Pensionem, & ad vitam sustentandam sufficiens esse, & verè ab ipso obrineri; ut statuit Concilium Trid. *loc. cit.* Tertius Titulus, est Paupertatis, seu Professionis Religiosæ: Siquidem Religiosi Professi, utpote propter Christum omnia sua relinquentes, nihilque proprium in hoc Mundo possidentes, ordinantur ad Titulum Paupertatis, juxta Pontificale Romanum, §. *De Ordinatione Subdiaconi.* His iuxta praxin, atque antiquam consuetudinem Germaniæ, & quarumdam aliarum Regionum, addi potest Titulus Mensæ. Sed de hoc, utpote consuetudine solum introducto, Jura mentionem non faciunt; fufius tamen de ipso disserit Ludov. Engel. *in Collegio Juris Canonici lib. 1. tit. 14. num. 14. & seqq.*

67. Quæritur IV. An pro susceptione Ordinum sufficiat contactus moralis materiæ sibi per Episcopum porrectæ, dum quis v. g. solam manum Episcopi, vel alterius simul ordinati tangit, non verò ipsam materiam; vel an requiratur etiam contactus physicus, seu immediatus ipsius materiæ? Resp. I. Quantum est de necessitate præcepti, ac in praxi, diligenter curandum est, ut ipsamet materia Ordinis, v. g. Liber Evangeliorum, Calix cum Patena &c. ab ordinandis physicè ac realiter attingatur. Ratio est. Tum quia Rubricæ Pontificales hoc præscribunt, quæ proinde sunt observandæ. Tum quia in Sacramentis tutior pars, quantum fieri potest, est eligenda: (k) multi autem Doctores, ut D. Thomas, Cajetanus, Paludanus, aliique plures, quos citat Layman *lib. 5. tract. 9. c. 5. n. 8.* existimant, contactum physicum ac realem materiæ requiri ad substantiam & valorem Sacramenti Ordinis.

68. Resp. II. Nihilominus probabilius est, ad valorem Sacramenti Ordinis sufficere solum contactum moralem materiæ remota: Ordinationis. Ita Layman *loc. cit.* Gobat *tract. 8. Theol. Ex. periment. n. 77.* estque communior Doctorum. Ratio est: quia per solum contactum moralem iam verificatur verbum illud formæ, *Accipite potestatem* &c. ab Episcopo prolatum. Deinde tam stri-

Xxxxxx

ta:

Et a necessitas contactus physici materiae ad validitatem Ordinis, ex nulla Lege, vel claro textu conat; ergo non est asserenda.

Declaratur,
hoc am-
plius,

69. Addit tamen non immerito Mairius *Disp. 19. Theol. Mor. num. 26.* hoc intelligendum esse de tali contactu morali, quo quis saltem mediatè tangit materiam Ordinis, tangendo v. g. manum Episcopi materiam porrigentis: nam sola ostensio, seu Porrectio materiae, absque ullo contactu physico, saltem mediato, non videtur sufficere. Unde & Clemens VIII. aliquos sic ordinatos, sub conditione reordinari præcepit, prout citatus Mairius refert.

DISTINCTIO XIII.

De Sacramento Matrimonij.

QUÆSTIO I.

Quid, & quotuplex sit Matrimonium, & quæ Bona ipsius?

1. **M**atrimonium, quod communiter postremo inter novæ Legis Sacramenta loco tractatur, à D. Apostolo, ad Ephes. 5. *Magnum Sacramentum* appellatur. Non quidem in eo sensu, quasi sit omnibus alijs novæ Legis Sacramentis præstantius: sed dicitur *Magnum Sacramentum* ratione suæ significationis, eò quòd significet conjunctionem Christi cum Ecclesia; prout idem Apostolus *loc. cit.* exponit, de Matrimonio Fidelium sic loquens: *Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo & in Ecclesia.* Porro *Matrimonium*, juxta nominis ethymologiam, derivatur à *ly*, *mater*, & *munium*, id est, officium: quasi diceretur *matris munium*, eò quòd matri maximè incumbat officium nutriendæ prolis, quæ est finis primarius Matrimonij.
2. Matrimonij varia sunt nomina: quandoque enim dicitur *Conjugium*, eò quòd virum ac mulierem sub uno, eodemque quasi mutuo jugo ad servandam fidem, & onera matrimonij sustinenda constituat. Insuper appellatur *Connubium*, & quandoque *Nuptiæ*; & que *Nuptiæ*; eò quòd antiquitus pudoris gratiâ se puellæ obnubent, seu faciem velarent, dum viris dabantur; exemplo *Rebeccæ*, de qua id ipsum legitur *Gen. 24. & notatur c. Nec illud. 30. q. 5.* Hodie tamen per *Nuptias* propriè intelligitur ipsamet

Matrimo-
niū dicitur
magnum
Sacramen-
tum, cur?

Unde deri-
vetur?

Appellatur
Conjugiū,

Connubiū,
Nuptiæ; &
que propriè
quid?